

- 8.1 We came to this world crying
with everybody around is smiling.
We leave this world smiling
with everybody around us crying.
- 8.2 De strijd is gestreden
jouw pijn is voorbij.
Ik probeerde te helpen
maar stond er zo machteloos bij.
Je vechtlust was enorm
je werd alleen zo moe.
Onze liefde is voor eeuwig
in mijn hart neem ik je overal mee naar toe.
- 8.3 Ik lig alleen maar stil...
Ik weet alleen het Licht
van wonder boven wonder.
Ik weet alleen maar alles
wat ik weten wil...
- 8.4 Vele fijne herinneringen
verzachten onze smart
voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart.
- 8.5 Je moeder blijft je moeder
zo eigen en vertrouwd.
Je wilt haar niet graag missen
omdat je van haar houdt.
Maar eens dan komt de dag
dat je haar moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is
maar in je ogen blinkt een traan.
- 8.6 Mijn tranen vallen op jouw koude handen
wanneer ik naar je kijk.
Telkens denk ik aan die handen
nooit meer binnen ... handbereik.
Dag, lieve ma.
- 8.7 Opgewekt en zorgzaam,
nooit klagend,
altijd stil dragend.
Moedig ging je door, steeds weer,
tot op het laatste moment,
je kon niet meer
- 8.8 De tijd sterft niet
Mijn tijd is nu verleden tijd
Kijk af en toe eens om
Ween niet, maar lach
Want de tijd is al zo kort
- 8.9 Bram Vermeulen - Een steen

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
Het water gaat er anders dan voorheen.
De stroom van een rivier hou je niet tegen
Het water vindt er altijd een weg omheen
Misschien eens gevuld door sneeuw en regen
Neemt de rivier mijn kiezel met zich mee
Om 'm dan glad en rond gesleten
te laten rusten in de luwte van de zee.

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten
Ik lever het bewijs van mijn bestaan
Omdat door het verleggen van die ene steen
De stoom nooit meer dezelfde weg zal gaan.

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten
Ik lever het bewijs van mijn bestaan
Omdat door het verleggen van die ene steen
De stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan
- 8.10 Een reiziger die de avonturen
niet uit de weg ging
en daardoor de jongen bleef
die hij altijd was.
- 8.11 Ik had het leven lief
de mensen en de dieren
de zeeën en rivieren
de bergen en de dalen
de warme zonnestrallen
en valt het doek dan dicht
nog even op het leven
een laatste glas geheven
ik had het leven lief
- 8.12 En nu ik dood ga
treur dan niet
ik ben niet echt dood
moet je weten.
't Is maar stof dat ik achterliet
Dood ben ik pas
Als iedereen mij is vergeten.
- 8.13 Onze weg voert niet over zacht gras,
maar over een bospad vol stenen.
Maar hij voert omhoog,
Voorwaarts naar de zon.
- 8.14 If tears coult built a starway
And memories a lane
I'd walk right up to heaven
And bring you home again.
- 8.15 Langzaam zie ik hen gaan
Die ik nog bij mij had,
De bocht om van het pad.
Van goud doorschonen stof,
Dan wordt het in het hof
Nog stiller dan voorheen.
De liefsten – één voor één.
Ida Gerhardt
- 8.16 "Ik ben in jou: de liefde
Ik ben voor jou: de ander
Jij bent voor mij: de aarde
Die ik liefheb
Als geen ander"
- 8.17 Misschien is liefde voor een deel:
Leren loslaten,
Weten wanneer het tijd is
- 8.18 Afscheid te nemen,
Je niet door gevoelens laten belemmeren
Om dat te doen
Wat waarschijnlijk op de lange duur
Het best is
Voor degenen die ons lief zijn.
- 8.19 En nu nog maar alleen
het lichaam los te laten -
de liefste en de kinderen te laten gaan
alleen nog maar het sterke licht
het rode, zuivere van de late zon
te zien, te volgen – en de weg te gaan.
Het werd, het was, het is gedaan.
M. Vasalis
- 8.20 Zijn werk, zijn kracht,
Zijn interesse voor het leven,
Zijn moed zo sterk,
Hij heeft er alles voor gegeven.
- 8.21 Als je ouder wordt en niet meer weet waar je bent
Als je mensen ziet maar ze niet echt meer herkent
Als je toch blijft strijden om bij ons te leven
Dan hopen wij dat je nu de rust is gegeven.
- 8.22 De gloed van de avond,
het zonlicht verdwijnt,
wij lopen nu allen
in jouw licht dat schijnt.
- 8.23 Elk afscheid is de geboorte
van een herinnering
- 8.24 Stil ben je van ons heengegaan,
Je hebt altijd voor ons klaargestaan.
Geborgenheid en liefde heb je gegeven,
Zo was je hele leven.
Je was een schat voor ons allen,
Je te moeten missen zal ons heel zwaar vallen.
Denk niet het is maar om het even
Dat je dit leven, leven mag
Leef het leven door te leven
Geniet het leven, iedere dag.
- 8.25 Denk niet het is maar om het even
Dat je dit leven, leven mag
Leef het leven door te leven
Geniet het leven, iedere dag.
- 8.26 Strooi uit mijn as
voor alle winden,
dat wat mijn lichaam was
de weg kan vinden
naar alles wat het eens beminde,
naar wolk en zee
en zich daarmee verbinden
- 8.27 Als leven lijden wordt
is sterven een gewin.
- 8.28 Sterven in vrede is:
Met een gerust hart je ogen sluiten.
- 8.29 Als je geen dromen meer hebt
en geen speelse gedachten,
is je leven voorbij.
- 8.30 Hand in hand zijn wij gegaan
tot aan de drempel.
Moegestreden, maar omringd door onze liefde,
ben je moedig en dapper van ons heengegaan.
- 8.31 Ze zijn ons maar geleend
de mensen en de dingen.
Wat blijft zijn de mooie herinneringen.
- 8.32 Een hoge kreet trekt scherp zijn zilvervoor.
Dan gaat de vogel in de nacht teloor.
Ik ben ontwaakt. Gij hebt mij opgeroepen.
En ademloos volg ik uw lichtend spoor.
- 8.33 Want altijd de scheiding,
Altijd weer begroeten,
Gedreven door verlangen en gemis,
Tot aan het uur van 't eindelijk ontmoeten,
Waar geen scheiding is.

- 8.33 Zijn/haar ogen, oren en hart
waren dag en nacht, jaar na jaar,
gericht op het geluk van anderen.
- 8.34 Ik zit en ik dacht
Ik zit en ik wacht
Nu ben ik het wachten moe
En sluit met een glimlach mijn ogen toe.
- 8.35 Maar de herinnering is warm,
want sterft een mens,
gedachtenis blijft leven
in ons, altijd.
- 8.36 Nu vader er niet meer is
resteert alleen de herinnering
maar die is zo geweldig dat hij daarin
voor ons blijft leven.
- 8.37 Zoveel gedaan
Zoveel gegeven
Zoveel gekregen
Een bijzondere man/vrouw ...
- 8.38 Hij/zij was er altijd
voor iedereen
met raad en daad
nog zoveel te doen
zoveel te geven
nog niet klaar
in dit leven ...
- 8.39 Leef met de gedachte
dat het begin geen einde is,
maar het einde
het begin van alles is.
Michaela Esseveld-Bax
- 8.40 Moeder zijn is alles geven
Zorg en lijden
Liefde en Leven.
Moeder zijn is alles derven
Alles ... en tevreden sterven.
- 8.41 Hij hield van het leven
Ondeugd was zijn/haar grootste deugd
Zijn/haar levenslust eindeloos.
- 8.42 Hij was voor ons:
een kameraad en echtgenoot
een vriend en vader
een speelmakker en opa
maar bovenal een goed en integer mens.
- 8.43 Je gaf me je liefde bezorgdheid en trouw
Ik heb genoten van die jaren met jou.
Ik weet dat het jou ook goed heeft gedaan,
naar ik zal je missen bij het verder gaan.
- 8.44 Heel bijzonder, heel gewoon
Gewoon een heel bijzondere man/vrouw.
- 8.45 De zon in het oosten gerezen,
daalt in het westen neer.
Er valt geen scheiding te vrezen
de zon keert altijd weer.
Als onder de sterren in het westen
ons leven is volbracht,
zegt ook het land in het oosten
zijn kinderen goede nacht.
- 8.46 'n Weg gaat altijd ergens naar toe,
zelfs een doorlopende weg.
En bij het laatste karrenspoor
Eindigt de wereld nog niet.
- 8.47 Als ik soms denk aan het land in de tropen
waarin ik mijn jeugd heb doorgebracht
dan gaat er diep in mijn hart iets open,
dat op het licht van de zon heeft gewacht.
Dan ben ik bij hen, die mij hebben omgeven,
met de kleur en de stijl van het oosterse leven.
Ik hoor de muziek van de gamelan
en kijk weer terug op de slametan.
- 8.48 Belangrijk is niet de weg die je gaat
maar het spoor dat je achter laat.
- 8.49 Je was een man van weinig woorden.
Duidelijk herkenbaar voor degenen die bij je hoorden.
Een man, vader, opa waarop je kon bouwen,
met een woord waarop je kon vertrouwen.
Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dát bepaalde in alles jouw gezicht.
Zo bescheiden als je hebt geleefd
zo bescheiden ben je ook gestorven.
- 8.50 Wie voor zichzelf leeft, leeft maar half;
hij/zij leefde voor anderen.
- 8.51 Naar menselijke maat tekort,
de jaren van zijn/haar leven,
maar wat heeft hij/zij in weinig tijd
ons mateloos veel gegeven.
- 8.52 Het zijn kleine dingen die ik achterlaat
voor mijn beminden.
Grote dingen zijn voor iedereen.
- 8.53 Er is een vaste wet in ons leven
Als de ene deur voor ons sluit,
gaat een ander open.
- 8.54 Als ik dood ga, hoop ik
dat jij erbij bent
dat ik je aankijk
dat jij naar mij kijkt
dat ik je hand nog voelen kan.
Dan zal ik rustig doodgaan
Dan hoeft niemand verdrietig te zijn
Dan ben ik gelukkig.
- 8.55 Mijn avond gaat vallen, het wordt kil om mij heen.
Straks moet ik vallen en laat jullie alleen.
Vergeving voor fouten en voor wat mis is gegaan
Maar kom in mijn nacht dicht om mij staan.
De tranen in mijn ogen doen niet zo zeer
Als jullie mij troosten voor de laatste keer.
- 8.56 't Verlies was er al voor het einde
De rouw al eer het afscheid kwam,
Toen die ellendige verwarring
bezit van je gedachten nam.
Wij voelden mee, je stil verdriet
Nu rouwen wij, doch treuren niet.
- 8.57 't Liefste wat ik heb bezeten,
jaren de spil van mijn bestaan.
Vraag mij niet dit te vergeten
en gewoon weer door te gaan.
- 8.58 De mensen van voorbij
Zij worden niet vergeten
De mensen van voorbij
Zijn in een ander weten.
Bij God mogen zij wonen
Daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
Zijn in 't licht, zijn vrij.
- 8.59 Hoe vruchteloos is het zoeken naar een zin
Naar een zin die omschrijft wat wij nu voelen.
Woorden zeggen niet wat wij bedoelen
Bij zoiets zwaars als dit begin.
- 8.60 Er zijn geen woorden voor een zieke
van wie je weet hij/zij redt het niet.
Je streelt zijn/haat wang, je ziet zijn/haar ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor het einde
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen zijn/haar leven
maar ook zijn/haar lijden overnam.
- 8.61 Wij vermoeden dat het daar fijn is.
En als wij ongelijk hebben
dan weten wij zeker dat jij
er voor zorgt dat het er fijn wordt.
- 8.62 Voorgoed uit ons midden
maar niet uit ons hart.
- 8.63 De wil was er nog, de kracht niet meer.
- 8.64 Als tranen een trap kunnen bouwen
en herinneringen een brug
Dan klommen wij hoog naar de hemel
en nemen wij je gewoon mee terug.
- 8.65 Ik heb een gezicht van het verleden
en een gezicht van de toekomst.
En elke keer als ik in de spiegel kijk
schemert het gezicht van de toekomst.
- 8.66 Als ik geroepen word om te gaan
laat mij dan nog even blijven staan.
Om nog éénmaal te kijken en te luisteren
naar wat ik zo intens heb liefgehad.
- 8.67 Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Flink was jij je hele leven,
moedig ben je tot het einde gebleven.
Flink wil je nu dat wij zullen zijn
maar afscheid nemen van jou doet zo'n pijn.
- 8.68 Ik denk aan je terug in stralende zon,
hoe het was toen je alles nog kon.
Een geest zo sterk als een beer,
een lichaam uiteindelijk toch te teer.
Een vrijheid niet te evenaren,
een wilskracht niet te bedaren.
een vechtlust niet te temmen.
- 8.69 Het laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand.
Voor wie het aangaat is 't niet erg
Zij heeft zich moegestreden.
- 8.70 Achter de heuvels ligt een land
van alle mensen zingen.
Je kan daar echter, naar men zegt,
niet zomaar binnendringen.
Men wordt er opgenomen in 't licht
met liefdevolle handen,
het is dan ook het zonnigste land
van alle zonnige landen.

- 8.71 Wat was je sterk en arbeidzaam
Stee ds heb je voor iedereen klaargestaan
Flink was jij je hele leven
Moedig ben je tot het eind gebleven
Flink wil je nu dat wij zullen zijn
Maar het afscheid nemen doet zo'n pijn
- 8.72 En telkens zullen wij je tegenkomen.
Zeg nooit: het is voorbij.
Slechts je lichaam werd ons ontnomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.
- 8.73 Iedere moeder is uniek:
Zij was dat heel speciaal
- 8.74 De tijd sterft niet
Mijn tijd is nu verleden tijd
Kijk af en toe eens om
Ween niet, maar lach
Want de tijd is al zo kort.
- 8.75 Veel mooie herinneringen
verzachten ons verdriet.
Voorgoed uit ons midden,
voor altijd in ons hart.
- 8.76 Laat het verleden los,
droom niet over de toekomst,
hecht niet aan het moment.
Steek over naar de andere kan van de rivier
waar leven en dood niet langer bestaan.
- 8.77 Als je je voet op de andere oever zet
En het blijkt de hemel te zijn
Als je dan door een hand wordt aangeraakt
En het blijkt een bekende hand te zijn
Als je dan muziek hoort
en het blijkt bevrijding te zijn
Dan ben je niet heengegaan
Maar naar huis gegaan.
- 8.78 Je zag ons niet meer
maar wij zagen jou
Je voelde ons niet meer
maar wij voelden jou
Hoe jij zo mooi
bij ons lag
Vergeten wij nooit
al was het slechts één dag.
- 8.79 Je was zo moe, je hebt je strijd gestreden.
Al je zorgen en verdriet behoren nu tot het
verleden.
- 8.80 Waarom al dat vechten?
Waarom al die pijn?
Je wilde hier niet weg,
je wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht.
Je wilde nog graag verder,
maar verloor dit gevecht.
- 8.81 Het leven is als een bloem
Op het eind gaat hij verwelken
De herinnering aan de mooie bloem blijft
En het zaadje door de wind meegenomen,
zorgt dat de bloem elders weer tot leven komt.
- 8.82 Langzaam vervagen herinneringen
gleden gedachten weg
en nam je afscheid van ons
Nu nemen wij afscheid van jou.
- 8.83 En nu is het einde in zicht
nu ben ik bang, hoe zal het zijn?
nu wordt ik bescheiden en zo klein
blijf duisternis of wordt het licht?
Toen hoorde ik een stem: o mens
ik ben je immers voorgegaan
je komt daar niet alleen te staan
bij het overschrijden van die grens.
- 8.84 En nu nog maar alleen
het lichaam los te laten -
de liefste en de kinderen te laten gaan
alleen nog maar het sterke licht
het rode, zuivere van de late zon
te zien, te volgen - en de weg te gaan.
Het werd, het was, het is gedaan.
Vasalis
- 8.85 Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht
Hoe moeilijk is het vechten
bij het ontbreken van kracht
Maar ondanks je verlies
van de strijd om het leven
Heb je ons door jou steun en geloof
een mooie nalatenschap gegeven.
- 8.86 En als ik dood ben treur dan niet
ik ben niet echt dood moet je weten
het is mijn lichaam dat ik achter liet
dood ben ik pas als jij me bent vergeten
Bram Vermeulen
- 8.87 Kussen is het eerste tere spel
waar we 't grote leven mee begroeten.
Kussen is het allerlaatste vaarwel
van de mensen als ze sterven moeten.
Alice Cahon
- 8.88 Een mengeling van pijn en tranen
slechts af en toe een sprankje hoop
gedreven door een sterke wilskracht
hoewel het onheil nader sloop.
Je gedachtenis zal immer blijven
te vroeg ben je van ons heengegaan
we houden van je en zijn je dankbaar
voor alles wat je hebt gedaan.
- 8.89 We hielden innig van je
echtheid en waarheid
mens zonder franje
ondanks alles ben je
op zo'n verlies nooit voorbereid
- 8.90 Midden in 't leven
nog zoveel te geven
ideeën en plannen te over
in één keer voorbij
voor ons was je een kei
enig in zijn soort
we zetten ons leven
in jouw gedachten voort.
- 8.91 We staan niet altijd stil
bij het woord "samen"
maar het is een groot gemis
als "samen" uit je leven is
- 8.92 Soms horen mensen duidelijk bij elkander
je kunt het zien - die twee dat is een paar
de een is wel de één, maar óók de ander
soms horen mensen zichtbaar bij elkaar.
- 8.93 een geest zo sterk als een beer
een lichaam uiteindelijk toch te teer
een wijsheid niet te evenaren
een wilskracht haast niet te bedaren
een vechtlust bijna niet te temmen
alleen iets bovenmenselijks kon dit remmen.
- 8.94 als een bloem zo is 't leven
't begin is teer en klein
de één die bloeit uitbundig
de ander geurt heel fijn
sommige bloemen blijven lang
weer anderen blijven even
vraag niet bij welke bloem je hoort
dat is 't geheim van 't leven
- 8.95 Veel heb je ons gegeven,
veel heb je voor ons betekend.
Plotseling uit ons leven gedreven,
blijf je in onze harten leven.
- 8.96 Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die niet te begrijpen zijn.
- 8.97 Groot was zijn/haar liefde.
Groot is het verdriet.
Prachtig zijn de vele mooie herinneringen.
- 8.98 Voor mij is het niet erg meer.
Daarvoor is het verleden.
Wel voor jullie die ik achter liet
Vaarwel en wees tevreden.
- 8.99 Het is voor ons maar geleend,
de vele mooie dingen.
Ons onbetwistbaar eigendom
zijn de herinneringen.
- 8.100 Het is voorbij de dag is om
Ik heb mijn taak gedaan
Voorbij de ondergaande zon
hoor ik mijn uur slaan
Je ziet me bij een rotsblok
in de schaduw op de grond
Je vindt me in een sneeuwvlok
die dwarrelt in het rond
of wenk me in de stilte
en luister naar de wind
Je zult mij altijd horen
in de rust die ik nu vind.
- 8.101 Zwaar werden de dagen,
bang voor de nacht
Hoe moeilijk is het vechten bij het
ontbreken van kracht
Maar ondanks je verlies van de strijd om het
leven
Zijn wij dankbaar dat je nu eindelijk
rust hebt gekregen.
- 8.102 Hand in hand zijn wij gegaan
tot aan de drempel.
- 8.103 Moegestreden, maar omringd door onze liefde
ben je moedig en dapper van ons heengegaan.

- 8.104 Een vechter, zoals wij van je gewend waren tot op het laatste moment.
Je was een man van weinig woorden, duidelijk herkenbaar voor degenen die bij je hoorden.
Een man, vader en opa waar je op kon bouwen met een woord waarop je kon vertrouwen.
Achter je ligt een leven van werken en plicht en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Zo bescheiden ben je gestorven.
- 8.105 Strooi uit mijn as voor alle winden.
Dat wat mijn lichaam was de weg kan vinden, naar alles wat het eens beminden, naar wolk en zee en zich daarmee verbinden.
- 8.106 Zij hield zó van het leven
Zij had nog zoveel te geven
Zij wrong zich in alle bochten
Heeft tot het uiterste gevochten
Rust nu maar uit, lieve ...
Je hebt je strijd gestreden
In een wereld zonder pijn
Hopen wij dat je gelukkig zult zijn
In onze herinnering zul je altijd blijven leven
Jij die zoveel van jezelf hebt gegeven.
- 8.107 No matter how far away
No matter how far apart
To us you will always stay
For ever close in our heart
- 8.108 Zijn/haar laatste woorden waren:
"Het is goed zo"
Moe, maar voldaan
heeft hij/zij ons losgelaten.
- 8.109 Is het leven niet mooi, maar 't gaat wel snel voorbij als ik kijk naar foto's over vroeger van mij.
Ik ging reizen en wandelen overal heen en kende geen moeheid, zo het scheen .....
- 8.110 Wij weten niet wat komen gaat,
Wij tasten in de toekomst
Bang voor wat ons overkomen kan.
U houdt ons vast,
U richt ons op
Als wij struikelen en vallen
U weet een weg
Altijd.
- 8.111 Zover we konden zijn we met je gegaan.
De laatste fase moest je alleen doorstaan.
Moeder, je was een schat voor ons allen.
Je te moeten missen zal ons zwaar vallen.
Diep trots zijn we zo'n moeder te hebben gehad.
Je blijft altijd bij ons, diep in ons hart.
- 8.112 Zijn stoel is leeg
Zijn stem is stil
Wie hem heeft gekend
weet wat dat zeggen wil
- 8.113 Je hebt iemand nodig
stil en oprecht
die als het erop aankomt
voor je bidt of voor je vecht.
Pas als je iemand hebt
die met je lacht en met je grient,
dan pas kan je zeggen
ik heb heb vriend.
Toon Hermans
- 8.114 De bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen
en ied'reen vindt het heel gewoon
dat zij weer bladeren krijgen.
We zien ze vallen op de grond
en dan opnieuw weer groeien
zo heeft de aarde ons geleerd
dat al wat sterft zal bloeien
- 8.115 Flink was je je hele leven,
tot het einde moedig gebleven.
Flink wil je dat ook wij zullen zijn
maar het afscheid doet zo'n pijn.
- 8.116 Zij zag het leven in vrolijk licht
zij was de zon, een bloem, een vriendelijk gezicht.
Zij deelde ons haar geluk hier op aarde,
zij hecht aan het leven zoveel waarde.
Nu is zij van ons heengegaan,
maar laat ons niet met lege handen staan.
Haar lach en blijdschap zullen verder leven,
Mam, bedankt voor alles wat je hebt gegeven.
- 8.117 Nu moet ik verder zonder jou.
Jouw stem zal ik nooit meer horen,
nooit meer je arm om mij heen.
Ik voel mij zo hopeloos alleen.
De mooiste herinnering zal zijn
ons leven samen ...dat was fijn.
- 8.118 Nu heb je vrede, je ogen zijn geloken
onze sterke draad zal nooit worden verbroken.
- 8.119 Langzaam zie ik hen gaan
die ik nog bij mij had,
de bocht om van het pad.
Wat gouddoorschenen stof
dan wordt hen in het hof
nog stiller dan voorheen.
De liefsten, Eén voor één.
- 8.120 Stil ben je van ons heengegaan
Je hebt altijd voor ons klaargestaan
Geborgenheid en liefde heb je ons gegeven
Zo was je hele leven
Je was een schat voor ons allen
Je te moeten missen zal ons heel zwaar vallen.
- 8.121 Zijn/haar lichaam heeft verloren
Zijn/haar liefde heeft gewonnen
Zijn/haar levenskracht was overweldigend
Wij zullen hem,/haar nooit vergeten.
- 8.122 Een nieuw begin,
Alleen maar licht en liefde
En geen zorgen,
Een mooie reis.
- 8.123 Er is niets dat moeilijker is
Dan de dingen te wensen en
Te aanvaarden zoals ze zijn.
Wij ragen allemaal "Waarom?"
Het antwoord verstilt
Daar geen antwoord is.
- 8.124 Wie zich bewust is van de onbestendigheid en zich
Tevens realiseert, dat het bestaan van de mens
Enorme mogelijkheden biedt, die beseft dat hij
Geen tijd te verliezen heeft.
- 8.125 Langzaam ben je van ons weggeleden,
elke dag een beetje meer.
Telkens werd je weer iets ontnomen,
de papa/mama van vroeger was je niet meer.
Wij zagen heel goed je stille verdriet
maar helpen konden wij je niet.
Het is een gemis, een stille pijn,
dat je nooit meer bij ons zult zijn.
- 8.126 Ons moedertje-lief is niet meer.
Haar geest was nog helder,
Maar haar lichaam kon niet meer.
- 8.127 He was my North, my South, my West
My working week and my Sunday rest
My noon, my midnight, my talk, my song
I thought that it would last forever
I was wrong